

а че си Рада фанали
при бати ѝ я завели.
Стоян на Рада думаше :
„Радо ле, мила сестрице,
да кажиш, Радо, на маня
да ми са веки не надей —
армаган ша ѝ провода,
армаган да ѝ занесеш.
Ша кажиш на Рада Попова
нека са Рада ожени.

(Слушана отъ Д-ръ П. Райновъ).

Пѣта въ Сливенъ пѣсень отъ Крали Марковия цикълъ

Гудѣ са Стефан, Стефане,
За Доняната дъщеря,
на Дона дувцата.
Дона ѝ *чутна булярка*
пъкъ и хитра дувца.
Тя си за Стефанъ пруди,
Де ѝ Стефанъ дж дѣди.
.....
„Стефане, зетко, Стефане,
Дигни сватба гуляма
Царя си за кум кълѣсай,
А визѣря за поткум.
Да викаш, Стефане, дж викаш,
куготу искаш дж вѣкъш,
сал сестринити синове
ни викай ни калесвай,
чи те са на винуту *бикрий*
и на ракията *икрий*,
дж ни нещѣ направят.
Стефанъ си Дона послуша.
Дигнѣ сватба гуляма,
Царя си, за кум калеса
и визѣря за поткум.
Царя съ алени атови
и съ алени байраци.
Визѣря съ бели атови
и съ бели байраци.
къту за булка отивахъ,
сестра му на пѣтя сидеше
на мумчета си думаше :
„Стоене, кай, и Янко,
Излязти, синко, излязти
Уйчов'та си сватба гледайти.